

Derimod erlægges ved Randers, hvor ligeledes Lodstvang finder Sted, kun halve Lodspenge af alle Skibe, og ved Kallebodstrand og Langebro $\frac{1}{3}$ Lodspenge af alle Skibe paa 4 Commercelsæster og derover. Saaledes er Forholdet. En Lods er, naar Lodstvang finder Sted, ingenlunde aldeles fri for Forpligtelser, fordi han ikke lodser; han er altid underkastet Forpligtelser, hvorfor han enten faaer endeel af Lodspengene eller fulde Lods-penge, og for denne Betaling, som Lodserne som oftest nyde fra de forskjellige Havne, er Lodsens forpligtet til at yde Skibe-Hjælp, saavel ved fra Havnen at modtage Bary som ved Udhalingen af Havnen. Jeg vil derefter underrette Thinget om, hvorledes det har stillet sig med Farten paa Greenaa, efter et Middeltal af de 3 sidste Aar, for at Thinget kan komme til Kundskab om, hvor vigtig denne Sag er, som nu er under Dmtale. I Gjennemsnit af de 3 sidste Aar, nemlig 1847, 1848 og 1849 har Greenaa Havn for Ind- og Udgaende hele Aaret igjennem været besøgt af 572 Fartøier. Af disse 572 Fartøier have i Gjennemsnit 460 været under 15 Læsters Drægtighed, saa smaa have de været. Der- som jeg efter denne Læstedrægtighed vil have et Medium for Dybtgaaende af alle disse Fartøier, saa er det i det høieste Lidet over 5 Fod, saa at altsaa, hvad der i Reglementet regnes for 6 Fod, har været Gjennemsnits-Dybtgaaende for de Fartøier, som søgte Greenaa Havn. Tarten er nu stipuleret for de 6 Sommermaaneder til 12 $\frac{1}{2}$ pr. Fod, og i de 6 Vintermaaneder til 16 $\frac{1}{2}$ pr. Fod, hvilket altsaa udgjør 4 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ af hvert Fartoi om Sommeren, og 1 Rbd. om Vinteren, eller, da her handles om $\frac{1}{2}$ Lodstart, er det 36 og 48 $\frac{1}{2}$, hvorom Talen er. Regner jeg nu, at $\frac{2}{3}$ af hele Farten foregaaer i de 6 Sommermaaneder og $\frac{1}{3}$ i de 6 Vintermaaneder, vilde, hvis alle 572 Fartøier brugte Lods, hele Lodsindtagten blive 478 Rbd.; og dersom Ingen benyttede Lodsens, og saaledes Alle kom under Lodstvang og maatte betale halve Lodspenge, vilde den hele Indtægt kun udgjøre et Beløb af 239 Rbd. Naar jeg nu seer hen til de Forpligtelser, som efter Reglementet vilde komme til at paahvile Lodsens, og den Indtægt, som kan tilflyde ham

ved at oppebære de respective 36 $\frac{1}{2}$ og 48 $\frac{1}{2}$, med Fradrag af det, han har forpligtet sig til at tilsvare Reservelodsens, kan jeg ikke andet end være af den samme Mening, som hele Handelsstanden og Havne-Commissionen i Greenaa, at ingen Lods vil kunne bestaae, naar ikke Lodstvang indføres der. Det er derfor, at jeg ikke, som nogle ærede Talere have yttret, kan tage Lovforslaget tilbage, men maa overlade dets Skæbne til Thinget, efterat jeg nu har fremsørt, hvad jeg veed om denne Sag.

Broberg: Jeg kan ikke Andet end finde det fuldkommen i sin Orden, at Marineministeren er fremkommen med dette Udkast til Lodstvang i Greenaa efter de Opfordringer, han har havt dertil; men jeg kan dog paa den anden Side ikke forandre den Mening, som jeg udtalte under Sagens første Behandling, at man fra Principets Side ikke kan bifalde, at Lodstvang indføres, om det ogsaa indskrænker sig dertil, at det kun er halv Lodstart, og altsaa kun et meget ringe Beløb, som bliver at erlægge. Hvis det var en Sag, som ene og alene vedkom Greenaa Commune, saa skulde jeg vist ikke have Noget derimod; thi saa kunde man overlade det til Greenaa selv, uden Hensyn til, om det vilde være rigtigt eller ikke. Men da det dog er en Sag, som fornemmelig vedkommer Folk aldeles udenfor Greenaa Commune, saa troer jeg ikke, at man kan indvillige deri. Jeg skal derfor i Et og Alt henholde mig til, hvad jeg under Sagens første Behandling yttrede.

J. A. Hansen: Den ærede sidste Taler erklærede, at han fandt det fuldkommen i sin Orden, at den høitagede Marineminister har forelagt nærværende Lovudkast for Thinget. Det er dette, som opfordrer mig til at udtale den modsatte Formening. De 3 Statsmagter, som efter Grundloven have Ret til at fremkomme med Lovudkast, ere Regjeringen og ethvert de tvende bestaaende Thing. Naar Regjeringen forelægger et Lovudkast, saa formener jeg, at den kun ganske passende kan gjøre det, naar den vil understøtte Udkastet og onsker, at det skal blive til Lov. Naar jeg nemlig tænker mig ethvert af Thingene som det, der kan forelægge det andet Thing og Regjeringen et